

Walc

muz. Johannes Brahms
opr. Stanisław Głowacki

SOPRAN

ALT

TENOR

BAS

p

1. Za gó - ra - mi, za la - sa - mi spadł kie - dyś deszcz, na ró - ży
ma - ły, drżą - cy pro - myk słoń - ca wyj - rzał na świat. W kro - pel - ce

1. Za gó - ra - mi, za la - sa - mi spadł kie - dyś deszcz, na ró - ży
ma - ły, drżą - cy pro - myk słoń - ca wyj - rzał na świat. W kro - pel - ce

1. Za gó - ra - mi, za la - sa - mi spadł kie - dyś deszcz, na ró - ży
ma - ły, drżą - cy pro - myk słoń - ca wyj - rzał na świat. W kro - pel - ce

1. Za gó - ra - mi, za la - sa - mi spadł kie - dyś deszcz, na ró - ży
ma - ły, drżą - cy pro - myk słoń - ca wyj - rzał na świat. W kro - pel - ce

5

1. 2.

pąk sre-brzy-stą łąką kro - pel - ka jed - na spad - ła też. A wła-śnie siadł. I ca - ły
tej za - ko-chał się, na pą - ku ró - ży przy niej

pąk sre-brzy-stą łąką kro - pel - ka jed - na spad - ła też. A wła-śnie siadł. I ca - ły
tej za - ko-chał się, na pą - ku ró - ży przy niej

pąk sre-brzy-stą łąką kro - pel - ka jed - na spad - ła też. A wła-śnie siadł. I ca - ły
tej za - ko-chał się, na pą - ku ró - ży przy niej

pąk sre-brzy-stą łąką kro - pel - ka jed - na spad - ła też. A wła-śnie siadł. I ca - ły
tej za - ko-chał się, na pą - ku ró - ży przy niej

10 *poco cresc.*

drzał, i ko-chać chciał, i pieś-cił ją, i tu-lił ją, ca-ło-wał ją, aż znik-ła

drzał, i ko-chać chciał, i pieś-cił ją, i tu-lił ją, ca-ło-wał ją, aż znik-ła

drzał, i ko-chać chciał, i pieś-cił ją, i tu-lił ją, ca-ło-wał ją, aż znik-ła

drzał, i ko-chać chciał, i pieś-cił ją, i tu-lił ją, ca-ło-wał ją, aż znik-ła

15

gdzieś kro-pel-ka. Mmm

gdzieś kro-pel-ka. Mmm

gdzieś kro-pel-ka. Mmm

gdzieś kro-pel-ka. *p*

gdzieś kro-pel-ka. Wte-dy po-jął, że prze-mi-ja mi-łoś-ci cud, zro-zu-miał, że po-stą-pił

21

Od te - go dnia świat tę - czę ma, bo słoń - ce

Od te - go dnia świat tę - czę ma, bo słoń - ce

Od te - go dnia świat tę - czę ma, bo słoń - ce

źle i ser - ce z za - lu pęk - ło mu. Od te - go dnia świat tę - czę ma, bo słoń - ce

26

śle pro - mie - nie swe na prze - kór mgle, na prze - kór wszy - stkim smut - kom. Za gó - ra - mi,

śle pro - mie - nie swe na prze - kór mgle, na prze - kór wszy - stkim smut - kom. Za gó - ra - mi,

śle pro - mie - nie swe na prze - kór mgle, na prze - kór wszy - stkim smut - kom. Za gó - ra - mi,

śle pro - mie - nie swe na prze - kór mgle, na prze - kór wszy - stkim smut - kom. Za gó - ra - mi,

31

za la - sa - mi znów pa - da deszcz, znów pro - myk

za la - sa - mi znów pa - da deszcz, znów pro - myk

za la - sa - mi znów pa - da deszcz, znów pro - myk

za la - sa - mi znów pa - da deszcz, znów pro - myk

34

drży, kro - pel - ka lśni, bo mi - łość wciąż od - ra - dza się.

drży, kro - pel - ka lśni, bo mi - łość wciąż od - ra - dza się.

drży, kro - pel - ka lśni, bo mi - łość wciąż od - ra - dza się.

drży, kro - pel - ka lśni, bo mi - łość wciąż od - ra - dza się.

Blonie, 22.II.1997 r.